

СВОВОДА
UKRAINIAN DAILY
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1109 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1973
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07308

Московський суд

Започаткований у понеділок 27 серпня ц.р. в Люблін, на окраїнах Москви суд над провідними советськими дисидентами Петром Якіром і Віктором Красним є типовою советською „показухою“, що одним із ослаблених показових судових процесів, що відбувалися у тридцятих роках у час розгону сталінського терору.

Під час судових процесів згаданих років „признавалися до вини“ до повнолітнього найбільш несамолюбих і неправдоподібних звинувачень супроти советського ладу і советської держави не якісь маловідомі історичні й економічні, як П. Якір чи В. Красні, але провідні советські ідеологи й діячі, такі, як Бухарін, Ріков, Зінов'єв, Гринько та багато інших. Всі вони, доведені до відчаю методами попередників із теперішнього КГБ енкаведівських слідчих і катів, признавалися до всього, в чому їх обвинувачували, включно із зрадою, шпигунством, душогубством тощо.

Тому не може нікого дивувати, що в час посягеного стосування сталінських методів у поліційній і судовій процедурі Советського Союзу Якір і Красні „признаються добровільно і свobodно“, що вони були платаними агентами законних антисовєтських організацій, що ввесь дисидентський рух в СССР є „диким бунтом буржуазної пропаганди“, що його започатковано й поширено за ініціативою й напругами еміграційних груп, діяльність яких спрямована на повалення советського ладу і підірвання советської держави. Дослідно так само і до таких же „злочинів“ признавалися у 30-их роках суджені режимом Сталіна його „соратники“, називаючи себе „мерзеними агентами і шпигунами“. І так само, як і ті, сьогоднішні Якір і Красні заявляють, що „каротися“ вони „широ“, без будь-якого тиску з боку слідчих органів і т.д.

Показовий суд над Якіром і Красним відбувається цим разом нібито при „відкритих дверях“, хоч законних журналістів на нього не допускають, і про його широкі розписується советська преса. Влаштується ця „показуха“ з єдиною метою — скомпromітувати дисидентський рух, ведений під гаслом оборони людських і громадянських прав, як „затягу“ західних буржуазних імперіалістів та націоналістів, і добити неварештунів і непослушних рештки прихильників цього руху, очолюваного такими діячами, як Якір і Красні. Використавши їхні „свідчення“ і „покаяння“, режим і його КГБ візьмуться за остаточну ліквідацію досі не зламаных борців за людські й громадянські права в СССР — А. Сахарова й А. Солженіцина. І в цьому не заважає режим застосувати відомі засоби КГБ — не тільки заборону в'їзду в країну чи в психіатричне лікування, але й душогубства, як це ствердив Солженіцин.

Від нас залежить

Протягом першого тижня вересня в університетах ЗСА і Канади відбуватиметься рекреація студентів на 1973/1974 академічний рік. Не тільки в Гарвардському, а також в багатьох інших університетах в осінньому та весняному семестрах відбуватимуться виклади українознавчих предметів. Університети самі не запропонували, що введуть ці предмети в свої навчальні програми. Проте, якщо ми, скільки зусиль мусимо прикласти українське громадянство, щоб встановити Український Науковий Інститут в Гарвардському університеті. Але Гарвард не одиниця. Українознавчі предмети введено в навчальні програми й інших університетів, наприклад, Ратгерського, Мекільського, Пенсильванського стейтського, Іллінойського в Чикаго, Торонтського та ін. У програму Мекільського університету в Монреалі введено курс української культури на доманягні Управління Союзу Українських Студентів Квебеку. Встановлення курсів української мови, літератури та історії в програмі Ратгерського університету в Ньюарку треба задовольнити наполегливі праці професорів-українців цього університету.

Введення цих предметів є тільки першим, хоч дуже важливим, кроком. Тепер треба забезпечити існування цих курсів в наступних роках. Щоб університети продовжували включати українознавчі предмети в свої навчальні програми і в майбутньому, треба, щоб на ці курси впливалося якнайбільше українських студентів. Якщо на даний курс одного року випиється дуже мало число студентів, то в наступному році такий предмет уже не буде включений в навчальну програму. Всі зусилля для встановлення української присутності в такому університеті можуть піти на маре. Тому українські студенти цього вересня повинні масово вписуватися на українознавчі предмети в своїх університетах. Самозрозуміло, що не всі студенти планують спеціалізуватися в українській мові, літературі чи історії. Але всі студенти-українці можуть вивчати українознавчі предмети, як „елективні“ і отримувати за них кредити. Батьки повинні нагадувати про це своїм дітям і синам. Українські студентські клуби при університетах і студентські громади повинні заохочувати своїх членів скористатися з нагоди поглибити своє знання українства й в той самий час одержати за це кредити. Подібно студенти повинні вплинути на своїх товаришів-студентів. Тільки тоді, коли велике число студентів впишеться на ці українознавчі предмети, буде забезпечено їх існування. Отже, від нас самих, від наших студентів залежить майбутнє українознавчих студій в університетах ЗСА і Канади.

Індія та Пакистан підписали мирний договір

Нью Делі. — Понад двомісячні переговори між Індією та Пакистаном принесли формальне закінчення війни між цими двома державами, що мала місце ще в грудні 1971 року і привела до відділення від Пакистану нової держави Бангладеш. Згідно з підписаним мирним договором, Індія звільнила пакистанських воєнних полонених, а Пакистан визнав Бангладеш та перевернув обидва населення. Підписав цей про звільнення з-під пакистанської контролю всіх бангальців, які з тих чи інших міркувань наїшлися на територію Пакистану і тепер хочуть повернутися до своєї

М. Сосновський

Деякі аспекти української визвольної політики

Ніде правди діти, але треба признати факт, що з нас помітно бракує ґрунтовних праць з огляду теорії і практики визвольної боротьби, не зважаючи на те, що такого роду праці мали б стосуватися дуже важливого аспекту нашого національного життя. На це вже звертав увагу Євген Маланюк, концентруючи політичну творчість 20-их і 30-их років з творчістю після Другої світової війни, яка тільки на полі політики (про інші ділянки тут не говоримо) обмежується брошурами чи газетними й журнальними статтями. І справді, що може протиставити українська політична думка 50-их і 60-их років таким творам 20-их років, як „Листи до братів-хліборобів“ В. Липинського, „Підстава нової політики“ або „Націоналізм“ Д. Донцова, чи творам націоналістичних підпільних авторів 40-их років?

Серед такої загальної пошуку на відтинку нашої політичної літератури чималим позитивом є поява книжки Анатолія Камінського „Динаміка визвольної боротьби“, яка, як зазначено в передмові, займається „питаннями вмісту, стратегії і тактики української визвольної боротьби процесу під сучасну пору“. Сам автор вже відомий українській читальній публіці в двох цікавих брошурах: „На новому етапі“ (1965 р.) та „За сучасну концепцію української революції“ (1970 р.). Найновіша праця значно основніша, а вага її в тому, що автор зробив спробу визначити місце української визвольної боротьби у тому загальному контексті політичної і ідеологічної ситуації, яка оформилася в СССР у цілому світі за останні чвертьстоліття від часу закінчення Другої світової війни, враховуючи досвід нашої власної визвольної боротьби і боротьби інших народів.

У брошурі „За сучасну концепцію української революції“ А. Камінський пише про те, що „успіх кожної визвольної революції залежить від трьох головних факторів: сили і цілеспрямованості революційного руху, слабості окупанта, зовнішньої допомоги. Зовнішню допомогу розуміємо, очевидно, дуже широко, тобто не лише як політичну і мілітарну, ефективну матеріальну допомогу, але й як сприятливий для революційної боротьби міжнародний уклад сил“. Цим всім питанням, між іншим, в основному присвячена книжка „Динаміка визвольної боротьби“, при чому наголос покладений на „психологічну і політичну еволюцію (українського народу), як передумову революції“.

Автор виходить із правдивих засад, що „психологічна і політична еволюція“

є центральним питанням теперішньої визвольної боротьби, бо українська революція в майбутньому буде в першій мй вислідом психологічної зрілості українства, результатом відновлення рівня національної свідомості і власноподібності політичної культури (стор. 18). З цим в'яжеться ліквідація „комплексу провинності“ або того, про що ще у 20-их роках писав Д. Донцов — „українського провансальства“, яке, не зважаючи на важкий історичний досвід, продовжує в нас процвітати. Варто у цьому контексті загадати, що з українських авторів-дисидентів окрему увагу цьому питанню присвятив Валентин Мороз у своїй „Хроніці опору“, підкреслюючи, що коли б ми були справді повноцінними, то в нас не розгубили б безжарко всієї московської дисципліни.

Важкий промічний пориб автор на тему еволюції, на яку революційних процесів у півдосовєтській дисципліні, підкреслюючи, що ці процеси не є протиставленими, як часто в нас їх інтерпретують, — а доповнюючими. Вирішальним фактором, є, напевно, політичне цілеспрямовування на майбутнє визволення. Кожен процес є позитивний, якщо він експлуатує національну силу, а „без належного еволюційного розвитку національної субстанції всяка революція є або неможливою, або, якщо вона можлива, незалежно від зрілого стану нашої власної еволюції, то шанси на виграну з мінімумом“ (стор. 123-124). Відповідно до того автор розглядає цілий ряд конкретних ділянок, на яких вже розгортається чи повинна розгортатися визвольна боротьба у всій її багатогранності. Мова тут про такі демографічну політику, культуру, освіту і науку, економіку, політику, а також формування характеру української людини (стор. 123-134).

Такі свої пропозиції автор порибав цілком прагматично, зважаючи, що у тоталітарній советській дійсності немає місця на масову політичну організацію і що там немає реальних можливостей для підготовки революції „мисленого типу“, як це де-хто в нас ще й сьогодні на еміграції уявляє. Через це конкретним є стосувати інші революційні форми боротьби, які перш за все забезпечували б „аккумуляцію революційного потенціалу і якийсь момент зриву перетворення у діяльну революцію“. На думку автора, у підсумкових умовах існуючої передумови для такої типу готування революційного зриву, який мусить передіти витворення в цілій країні „революційної атмосфери“ (стор. 144-145). Варто тут відзначити, що аналіз дисидентського руху в „Закінчення на стор. 5-й“

Іван Воуцук

У тумані миротворення співіснувальної політики

Щодо „заходів“, то вони мало в якому змінюються, тільки сучасні більше витончені в боротьбі з націоналізмами. „Націоналістичні тенденції“, як наголосив не раз протягом останніх років Л. Брежньєв, дуже живучі. В сучасному житті вони проявляються і в економіці, „перелітаються з містечком“. Ота „живучість“, яка є ЦК КПСС, бо „тенденції“ вже обплутують і вельмож на периферії московського царства — в націоналістичних республіках. Вгрозуючи в націоналізм, вони втрачають „масово-партийний критерій“, а економіка, яка за брежньєвського керівництва опинилася в дуже скрутному стані.

Своїми внутрішніми силами імперського комплексу з того стану її не виведе кремльське керівництво без ґрунтовних змін підлядних більшовицького централізму, на яких тримається єдиний державний устрій. Згорованням з великим бізнесом ЗСА кремльське керівництво надіється залучити матеріально-технічні і фінансові засоби для соціалістичного будівництва. Праскуючи його, відкидають, задовольняти неохідні життєві потреби населення в імперському царстві соціалізму, надіючись зменшити його недовдоволеність і послабити політичну напругу.

Довіле брежньєвське керівництво приязно усміхається до політиків Заходу і ЗСА, не шкодує обійняти великому бізнесові, але досить зближення в політичній відірваності. Нормалізація відносин з капіталістичним світом у Кремлі сподіваються уникнути зовнішньополітичної ізоляції у ймовірному ударі з Китаєм. Коли ж деякі представники західного світу пропонують домагтися усунення перешкоди в обмін інформацією та ідеями, кремльське дипломатія насторожується і грізно клацає зубами, зважаючи в такому домаганні вороми задуми „замінити комуністичну ідеологію на капіталістичну“.

Політика „мирного наступу“ з її туманом мислєвої роздвоєності з черговими тактичними заходами, який має допомогти більшовицькому кланові ЦК КПСС продовжити всі тоталітарні системи з її неключими роботом. „Зовсім безпредметно вести розмови про будівлю „ідеологічного колапсу двох систем“, або деідеологізацію їхньої класової політики. Такого неможливо бути в природі. Соціалістична ідеологія завжди буде протиставляти буржуазній“ („Новое Время“, ч. 18, 1973 р.).

А перед народами, поневоленними в імперському комплексі СССР, свої запобідливі

М. Шпонтан

Потреба українського інформаційного центру

В останні тижня в нашій пресі поновилися голоси у зв'язку з П СКВУ, які між іншим кличуть до активізації українських дій на зовнішньому відтинку чи до посилення українських зовнішніх зв'язків у розсіпні, особливо в ЗСА. Правдоподібно мій голос буде додатковим „голосом воїношного в пустині“, а проте хочу висловитися, бо без надії життя стало б пусткою. Годі бо зрозуміти і з тим погодитися, чому діяльність зовнішньої інформації про життєві інтереси українського народу дрищаво так мало уваги, допри не раз голоси і коштовні наші різні конвенції, конгреси, з'їзди, збори, публікації пам'яток, регіональних книг і т.п. Де шукати причини і як би ту прогалину виповнити?

З практичного погляду це варто тут додати, що історично-політичні наслідки військового поневолення (моя думка, „недержавничий“) опрацьовувались недостатньо кваліфікованих кадрів. Заставляю тільки на одному пункті, а саме, що бракує українського координаційного зовнішнього центру, є практично незадовільної зовнішньої інформаційної діяльності. Бо хоч не раз ути в нас твердження, що українська проблема відома відповідальним колам ЗСА, а вони, мовляв, тільки чекають на відповідну кон'юнктуру, в дійсності рівень нашої зовнішньої інформації не відповідає вимогам українських діячів, а значить, занадто низький. Фактом є, що відповідні кола ЗСА про українську справу ще мало знають, а відомості, що доходить до них, настільки зовнішні, необ'єктивні, не джерел. До того ж зовнішні зв'язки націоналістичні групи, подібно як і в інших країнах, чим більше розбувають беззастоватного об'єктивного, зустрічей тощо, бо без цього ті зв'язки йдуть у вабуть.

Верує під увагу голоси в багатьох, координативний червоного Китаю в Москві, тиск міжнародної комуністичної в результаті технологічного „випливу“, киваючи до колоніальної та гнів до свободи всіх ідеї поневоленних народів, з навіям, що українська визвольна справа дозріває знову. Тож, святій обов'язок, а то й привілей української спільноти в розсіпні цей визвольний процес пріспішити до успішного завершення ширеним української правди серед неукраїнського довілля та приєднання численних прихильників української справи з-поміж впливових мислителів. Щоб з таких національних і гуманних обов'язків як слід в'язатися та щоб українська зовнішня діяльність піднесла на вищий щабель, треба, якнайкраще створити постійний „Український Інформаційний Центр в ЗСА, може, з осідком в Нью-Йорку, центр всесвітньої комунікації та інформації“.

Отже, з поміччю співробітників на добровільній базі, затверджений на місці керівник УІЦентру виконував би згадані вище завдання, а крім того співпрацював з представниками інших поневоленних народів. Своєю активністю він стимулював би і ширшу українську групу до активної участі в зовнішніх діях.

Не заперечуючи, потреби УІЦентру, деякі проміські дії безнадійно запізнюють: „Ну, а де вантаж кваліфіковану людину на керівника такої установи?“ Відповідати на таке скептичне питання, можна з певністю твердити, що, якщо запропонувати котримось із наших діячів професорів чи інших кваліфікованих діячів, щоб він очолював УІЦентр з якою самою винагородою, що й дістав в свого хлібодавця, то він таку оферту не відкинув би.

Ініціативу різних наших наукових центрів та політичних (Закінчення на стор. 6-й)

чолити такий координаційний зовнішній центр повинен один із країнських українських професорів чи інших кваліфікованих професорів, вчителів, зацікавлених у праці на зовнішньому відтинку.

В засяг діяльності Українського Інформаційного Центру треба включити в його діяльність: зв'язки з представниками до Об'єднаних Націй, українським і справі прихильних чи поодиноким прихильникам держав. Об'єднаних з українською проблематикою ті представники до ООН використовували б українську мову (аргументи) на різних форумах ООН, демаскуючи большевицький окупаційний режим в Україні.

Друга з черги, хоча невідбана а не зовнішня діяльність — це жви зв'язки з пресою, пресовими агенціями, радіо, телебаченням. Для належного наситлення „Української справи“ пресою, засобами інформації жви зв'язки з їхніми репортерами, а по можливості і редакторами, крім іншого.

Хоч раз на квартал керівник УІЦентру має наповнювати відповідний інформаційний меморандум і доручати його відповідальному референту в Державному Департаменті. Такі інструкції, як „Інтервенція Бізнесу“, ПЕН та інші, вимагають більше уваги від української спільноти. Через зв'язки зв'язки з цими організаціями можна б багато більше допомогти нашим неокореним в Україні. Активний контакт і співпраця з американськими громадянами та професійними організаціями справляв би кращому розголосу української правди в ЗСА. Це можна було б досягнути через товаришів-американців, панелі-дискусії, доповіді, публікації інформації в його листів УІЦентру.

Отже, з поміччю співробітників на добровільній базі, затверджений на місці керівник УІЦентру виконував би згадані вище завдання, а крім того співпрацював з представниками інших поневоленних народів. Своєю активністю він стимулював би і ширшу українську групу до активної участі в зовнішніх діях.

Не заперечуючи, потреби УІЦентру, деякі проміські дії безнадійно запізнюють: „Ну, а де вантаж кваліфіковану людину на керівника такої установи?“ Відповідати на таке скептичне питання, можна з певністю твердити, що, якщо запропонувати котримось із наших діячів професорів чи інших кваліфікованих діячів, щоб він очолював УІЦентр з якою самою винагородою, що й дістав в свого хлібодавця, то він таку оферту не відкинув би.

Ініціативу різних наших наукових центрів та політичних (Закінчення на стор. 6-й)

Д-р М. Бойко

ДО ПИТАННЯ ПЕРИОДІКАРСТВА ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

(1)

Донедавна під впливом російських дослідників було доміжкою уважати Івана Федоровича першодрукарем на наших землях, коли він у 1566 р. був змушений відкрити з Москви, спершу до Вітальона, а в 1572 р. переїхав до Львова. Слід припустити, що Федорович уже перед тим мав обдуманий план, бо вивівши у дорогу зі своїм, одним та співробітником — друкарем Мстиславцем, а похолодження білорусом, що працював разом з Федоровичем у Москві. Ясно, що в тих часах не було електронного зв'язку, але були зв'язки особисті: купці, дипломати, подорожники, отже, припускаємо, що Федорович довідався, що у Вітальона в Львові є друкарня або бойма можливість без страху закрити друкарню, знаючи, що її

хто не спалить, як це зробили у Москві.

З історії знаємо, що друкарство спершу розвинулося в Західній Європі, в Німеччині, виникло в 1460-х роках, а в XV ст. якийсь час друкарство в книжках на рухомому варті, металевими буквами. Власне від того часу вся друкарська справа йшла із заходу на схід. Тут вперше напрошується питання: від кого, Федорович навчився друкарства? В цій справі є кілька гіпотез: одні кажуть, що Федорович навчився друкарства від Мстиславця, друкаря, що втік з України, а інші, що він навчився друкарства в Данії. Але, напевно, що від манаха Максима Грека.

1480 р. в м. Арте, в Альбанії, грецький родина, студіював у Парижі, Флоренції й Венеції й тут мав змогу пізнати друкарство. Вернувшись на батьківщину, вирішив посприяти в монахи на Афонті іменем Максима, а в Москві його прозвали як Греком, і він увійшов в історію, як Максим Грек. На Московщину він був запрошений 1515 р. а прибув щойно 1518, для перекладу церковних книг, і дуже можливо, що тут започаткував друкарство. Але в 1525 р. за критику московських порядків був засуджений на „Зачотіє в монастир“, де пробув, як сказано, 30 років. Прорада Е. Голубинський (Богословський Вісник), 1895, ч. 2) досі першостею кінотрукування в Москві Петрові Мстиславцеві, від якого, ймовірно, вивчив друкарства й сам Федорович, мавши до цього природний хист, а крім того походив із ремісничої родини, що ладіла його до майстерства вазалі. Інші ж кажуть, що Мстиславця в Москві утримувало за чужу людину, бо він був з Білорусі, яка тоді була під литовським пануванням, і йому не судилося відіграти ролі першодрукаря.

А ця честь припала автохтоні московському князівству — Іванові Федоровичеві. До часу приходу Максима Грека на Московщину там ажиклиди церковні книги різних перекладів, ікоди взаємодоповнювали, отже, він спершу перекладав „Толкову Псалтир“. Книгу „Дія Апостолів“ та „самий „Псалтир“, разом до 1551 р. три книги.

До часу приходу Максима Грека на Московщину були тільки рукописні книги (П. Березов — Первопечатник, М., 1952, ст. 64; А. Некрасов — Книгопечатание в России, В. Андруков — Русская книга, М., 1924, ст. 64-125). Особливо об'єктивний автор твердить, що Максим Грек, кн. А. Курбський, І. Федорович та П. Мстиславцев належали до одного гуртка реформаторів. З цього можна зробити висновок: Максим Грек перекладав Апостол, а Мстиславцев і Федорович його друкували, між ними трьома слід допускати й першодрукарства у Москві, але хто його? Інші ж кажуть, що Мстиславця в Москві утримувало за чужу людину, бо він був з Білорусі, яка тоді була під литовським пануванням, і йому не судилося відіграти ролі першодрукаря.

На потвердження цієї гіпотези можна дати доказ, що М. Грек, який вивчав Федоровича друкарства, передав йому найбільшу друкарську термінологію, як, наприклад, „терекорич“ (друкар), „батарич“ (накладчик чорнила на букви), „пштан“ (верхня дошка), „типпан“ (рама), „фрашкет“ тощо. (П. Галатинков — Первопечатник И. Федоров, Петроград, 1922, ст. 15). Але ці терміни Федорович у Західній Україні не приніс, і ми їх тут зовсім не зустрічаємо: тут переважала західноєвропейська термінологія, хоча б часто аживаних таких назв:

Українська: друк, папір, буква, літера.
На заході: друк, папір, пейлер, літера.
Московська: печать, бумага.

Над нашою старою друкарською термінологією слід було б застановитися глибше, але це поки що не входить в об'єкт цієї статті.

Ми не будемо припускати доброї слави представника нашого північного сула — Московщини; ми припускаємо Федоровича велику людину в місто друкарського слова, яку він тоді збагував.

будучи діяльним представником держави. Слідом можна сказати, що ним проповідана ідея св. Писання: „Виділіть і навічайте всі народи“ (Матв. 28:19). Цю місію можна було провести тільки шляхом друкованого слова. Але Московщина в той час була на низькому культурному рівні й не могла сприяти цьому місії, як засіб ширення ідеї в науці. Україна ж тоді культурно стояла вище, і тодішній Львів, як описав Оскар ван Волфганг, був у такий спосіб, що міг би забезпечувати друкарство.

(Закінчення на стор. 6-й)

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО НАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1973 Р.

Прибутки:

Виплати вкладок усіх класів
Життєвого Забезпечення

Виділ	Залатня	Виділ	Залатня	Виділ	Залатня
1	277.26	151	125.30	325*	2,384.51
2	182.47	152	52.23	327	830.65
3	440.63	153*	4,318.74	328*	678.64
4	177.52	155	1,841.53	330	474.83
5	1,727.00	156	674.55	331	107.92
7*	347.06	157*	402.43	332	161.38
8*	3,788.31	158	602.98	333	143.55
9	156.85	161	1,349.67	334	733.62
10	404.00	163*	362.57	335*	122.23
11	171.10	164	253.54	336	1,264.75
12	274.87	165*	123.34	337	820.81
13	1,008.74	167	134.56	338	342.72
14	2,078.05	168	347.10	339*	217.03
15*	1,493.72	169	170.55	340*	392.26
16*	546.13	170	895.56	341	1,608.79
17	315.21	171*	716.31	343	333.02
19	356.38	172*	292.18	344	1,192.00
20	1,050.31	173	1,135.04	345	374.60
21*	851.52	174*	3,339.28	346*	832.99
22*	872.20	175*	2,212.26	347	540.21
23	227.73	176*	112.56	348	681.03
24	46.18	177	410.72	349	835.11
25	3,047.41	178	176.72	350	1,204.54
26	794.28	179*	393.47	351	76.13
28	42.20	180	500.57	352	807.63
29	469.97	182	487.30	353	880.11
30	116.09	183	654.74	354	408.09
31	111.95	184	555.78	355	255.81
32	1,516.21	185*	33.14	356	456.24
33	353.74	190*	25.58	357	17.68
34*	474.58	191	1,655.05	360*	1,309.81
35	637.65	192	545.18	361*	2,607.38
36	241.95	193	14.00	362	541.08
37	686.28	194	3,035.05	363	111.94
38	527.10	195	13.41	364	902.23
39	1,751.16	196	18.80	365	22.08
40*	20.18	197	5.63	367	2,210.82
41*	27.94	200	758.10	368	354.57
42*	3,185.25	201	37.69	369	69.88
43*	296.50	203*	408.56	370	215.44
44	1,258.68	204	3,225.47	371*	3,878.99
45	409.62	206	863.53	372	1,086.00
46	804.05	207	47.50	373*	3,697.77
47	330.23	209	245.72	374*	352.35
48	156.91	210	133.91	375	1,422.68
49	401.14	211	278.11	376*	17.87
50	208.31	213	320.84	377	176.93
51	274.87	214	351.72	379	2,908.34
52	955.83	215	31.35	382	617.15
53	428.23	216	1,148.58	383	176.93
54	1,203.50	217	1,537.84	386	214.04
55	400.88	218	324.03	387*	814.67
56	1,026.98	219*	874.65	388	161.87
57	57.08	220	984.99	390*	73.05
58	1,143.63	221*	308.01	394	77.82
59	132.49	222	386.94	395	85.50
60	1,678.80	223*	20.98	396*	1,151.85
61	402.61	224	347.34	397*	906.03
62	26.52	228	55.47	404	156.32
63	251.88	229	1,468.08	406	480.39
64	194.76	231	584.34	407	1,150.84
65	227.44	233	897.81	408	468.32
66	771.41	234	730.73	409	154.31
67	25.45	235	1,075.59	411	135.20
68	210.46	236	277.21	412	913.86
69	38.79	237	124.36	413	105.72
70	305.23	238	1,408.39	414*	2,750.16
71	1,279.72	239	651.04	415*	18.33
72	76.16	240	2,829.08	416	475.16
73	459.46	241	144.22	417*	125.33
74	57.64	242	449.26	418	970.65
75	315.35	243	241.51	419*	25.28
76	52.37	244	5.28	421*	73.65
77	1,273.56	245	988.69	422	1,717.60
78	158.58	247*	142.97	423*	1,480.85
79	352.23	248	67.78	424	145.99
80	189.77	252*	990.88	426	87.50
81	66.19	253	213.85	427*	2,559.07
82	902.97	254	1,046.05	428	20.34
83	331.26	256	229.16	429	39.83
84	399.61	257*	1,350.44	430	2,060.90
85	22.81	258	27.61	432	842.00
86	490.19	259	417.55	433*	332.61
87	298.79	261	369.20	434*	2,507.54
88	27.22	263	16.29	435	116.65
89	1,216.12	264	45.87	436	642.15
90	107.19	265	88.19	437	1,068.48
91	50.29	266	1,700.01	438	153.76
92	183.76	267	832.97	439	177.25
93	228.63	268*	1,105.62	440*	2,890.26
94	1,205.91	270	907.08	441	446.34
95	147.32	271*	573.09	442*	97.15
96	419.68	272	189.29	443	36.11
97	581.27	274*	299.40	444*	677.54
98*	987.51	275	76.54	445*	1,342.88
99	439.31	276	686.07	448	1,741.02
100	75.92	277	1,512.67	450	482.96
101	198.29	278	132.90	451	753.56
102	204.78	279	44.65	452	556.82
103	53.20	280	115.83	453	25.22
104	696.43	281	761.29	454*	154.30
105	675.75	282	106.87	455	341.45
106*	297.93	284	152.79	456*	576.24
107	845.76	285	472.08	457	736.67
108	157.16	286	293.22	458	925.78
109	156.18	287*	727.67	463	775.67
110	1,017.08	288	422.17	464*	1,379.77
111*	999.04	289	546.38	466	290.45
112	107.78	290	261.97	467	33.38
113	303.60	292	2,751.10	469	599.68
114	145.95	293	1,168.00	471*	3,962.36
115*	302.34	294*	37.64	472	613.63
116	218.54	295	1,005.13	473*	2,693.35
117	3,935.38	296	287.10	474	89.61
118	1,113.21	297	82.01	476	126.02
119	230.48	298	135.72	477	121.70
120	963.18	299	26.03	478	412.20
121*	1,616.29	304	273.83	480*	438.93
122	94.99	304	892.21	481	430.06
123	862.28	305	489.44	484	2,269.73
124	176.18	306	129.13	487	284.41
125	14.04	307	1,763.16	488	252.89
126	321.00	308	26.54	489*	200.25
127	344.49	309	81.79	490	231.62
128	59.36	311	77.84	492*	757.48
129	123.45	312	75.20	495	149.67
130	127.83	313	55.26	496	150.45
131	20.70	316	1,717.12	497*	607.72
132	466.99	317	381.08	498	239.32
133	249.24	318	104.23	499	60.20
134	303.90	319	107.19	500	157.07
135	231.77	320	1,171.85	501	61.64
136	1,194.84	321	461.62	502*	530.52
137	1,365.77	322	127.26	503	448.09
138	137.09	323*	414.96	505*	149.62
139	174.92	324*	165.31	506	323.62
140	226.20	324*	165.31	506	323.62

Вкладки обрані у всіх класах життєвого забезпечення \$273,420.38

Виплати вкладок
Акцидентного Забезпечення

Виділ	Залатня	Виділ	Залатня	Виділ	Залатня
5	17.00	146	86.20	334	12.35
8*	21.40	147	4.30	336	12.10
10	19.20	149	7.80	338	2.90
12	24.80	153*	13.50	340*	28.50
13	18.40	155	15.95	341	6.30
14	75.95	156	35.90	344	65.70
16	18.35	157*	20.40	345	2.90
17	21.10	158	25.75	346*	25.25
19	9.20	161	18.55	347	9.20
20	5.65	164	1.10	349	73.30
21*	32.90	168	1.00	352	21.80
25	11.15	170	17.70	363	49.70
27	22.20	172*	13.70	360*	110.55
33*	11.00	173	53.85	361*	24.70
34*	18.80	174*	236.50	367*	51.55
35	4.40	182	3.20	368	47.20
36	33.60	183	45.00	371*	6.30
37	26.55	184	7.40	375	20.00
42	12.80	191	1.10	383	50.75
44*	3.05	192	4.80	387*	5.65
47	60.55	194	28.95	388	24.40
50	19.40	204	42.75	395	28.20
51*	12.80	206	22.20	399*	135.35
55	24.20	209	9.80	407	14.05
57	36.60	214	37.50	408	23.40
59	5.30	216	18.80	411	73.60
61	84.60	219*	11.25	414	59.95
62	11.00	220	10.50	416	26.20
64	2.90	221*	129.85	418	4.90
68	2.95	230	1.70	419*	6.20
75	2.80	231*	5.10	423*	24.95
76	31.00	233	104.90	424	97.70
78	22.45	234	6.95	427*	42.00
81	21.30	238	12.20	430	88.20
82	12.20	239	8.90	432	137.70
83	76.95	240	143.05	434*	18.50
90	9.80	246	52.15	437	2.45
93	6.50	247*	2.00	438	24.30
94	48.45	248	11.10	439	114.20
95	4.80	251*	84.00	440*	12.05
96*	16.40	254	10.30	442	1.35
102	3.30	257*	12.65	443	20.20
103	4.05	261	3.95	444*	142.90
104	9.20	266	28.90	445*	2.45
105	21.40	268*	21.40	450	17.00
106*	4.80	270	1.95	451	37.20
110*	21.10	271*	18.25	454*	65.30
112	12.45	278	66.25	456*	37.85
115*	16.75	282	5.65	464*	12.90
116	9.20	285	8.85	471*	73.00
119	4.90	287*	62.60	472	66.34
120	7.10	292	7.40	473*	35.80
121*	1.35	303	51.80	478	31.05
123	7.10	305	12.20	480	7.25
124	1.70	304	18.40	484	9.20
127*	71.20	305*	7.50	488	11.00
129	9.60	307	14.95	495	21.40
131*	13.50	309	26.80	497*	16.15
133	12.60	316	25.30	498	3.55
136*	50.85	317*	12.60	500	2.20
137	12.20	320	9.20	502*	14.40
138	1.35	322	46.40	503	4.85
139	1.10	325			
142	4.40	328*			
Вкладки зібрані від членів в класі					
Акціонерного Забезпечення				\$3,328.25	

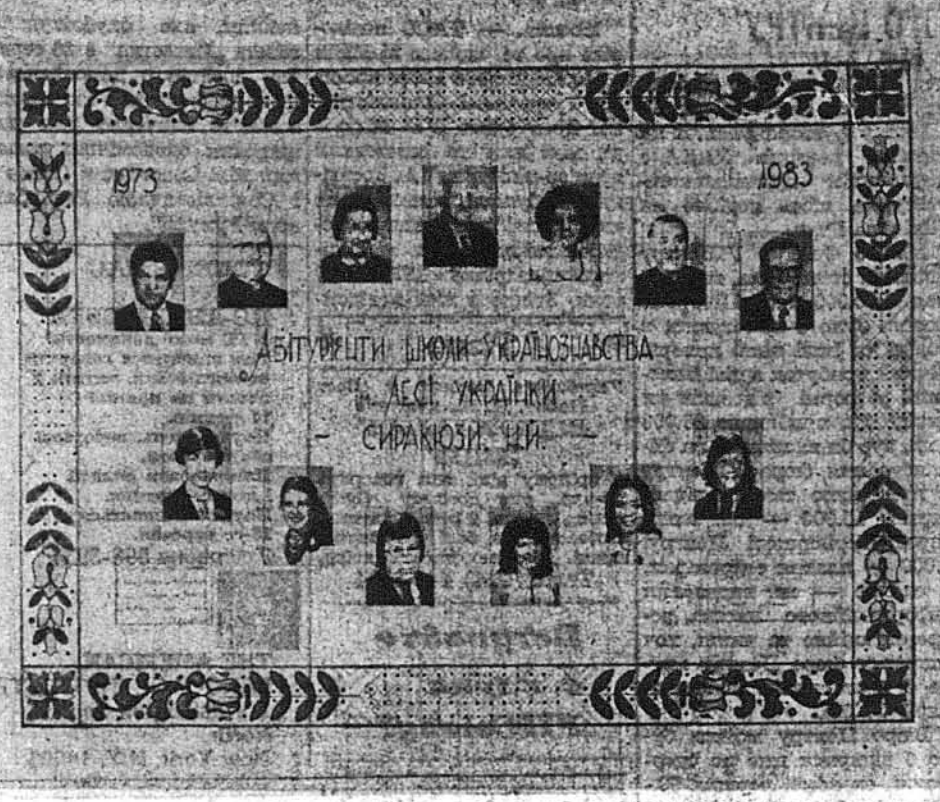
Матуральний іспит в Школі Українознавства в Сиріанозах

25 травня і 9 червня ц. р. відбувся в Школі Українознавства ім. Лесі Українки в Сиріанозах матуральний іспит. До іспиту приступили всі абітурієнти. Хоча число — невелике, але всі вони — молоді люди, якими наша громада може похвалитися. Це та зміна, якої спокійно може очікувати старше громадянство.

Із гордістю подасмо привітання нашим молодим абсолювентів: Юрій Богатюк, Ліда Косик, Іван Мельничук, Галія Миколасевич, Ігор Федорович, Марта Шаран. Вони склали іспит зрілості з надзвичайно гарними успіхами і за це їм gratuliamo!

Іспитову комісію очолював проф. Осип Залеский, інспектор Шкільної Ради УК-КА. В склад комісії входили: Ольга Бачинська — директор школи, проф. Мотря Богатюк — керівник матуральної класи і за часом екзамінатор з історії і культури, проф. Павло Малир — екзамінатор з літератури і мови, мгр Микола Дупляк — екзамінатор з географії. В склад іспитової комісії входили також о. шамбелян Василь Середович і о. протоієрей Павло Шпірук.

23-го червня ц. р. відбулася забава абітурієнтів. Господарем застави було Т-во „Рідна Школа, головою якого є д-р Святослав Клофас. Вечір почався святочною роздачею свідомств, яку пере-

вели директор школи Ольга Бачинська, о. шамбелян Василь Середович, проф. Павло Малир, д-р Сагена Ерик-Кіска, Михайлина Величко. Промовляли до абітурієнтів і до їхніх батьків Ольга Бачинська, о. Середович, проф. Малир і д-р Клофас, який вручив їм нагороди від Т-ва „Рідна Школа“. Від учнів прощав абітурієнтів Андрій Середняк. Від абітурієнтів промовляли Марта Шаран і Ігор Федорович. П. Оксана Федорович в імені батьків дякувала д-рові Клофасові за труд і дорогий йому час, який він присвятив на працю для добра школи. Призначення д-рові Клофасові склали також о. шамбелян Середович і директор Бачинська.

Після офіційної частини вечора почалася забава, на якій було багато абсолютів з минулих літ. Забава була гарна і присма — до звуків українських мелодій, які грала оркестра п. Колеса.

Всі подивлялися дуже гарно оформлене табло, розмальованим якого зайнявся пан Влодко Мазурик.

П. К.

Канадський Парламент має полегшити залізничний страйк

Оттава, Канада. — У понеділок, 27-го серпня, прем'єр-міністр Трудо скликав Канадський Парламент на надзвичайну сесію, щоб полегшити залізничний страйк, який розпочався минулої п'ятниці. Страйк спливає залізничну комунікацію майже у всій Канаді. У своїй короткій промові, яка була передана через радіо та телебачення, Трудо сказав, що якщо страйк не буде припинений негайно, то економічні наслідки для споживачів і країни будуть драстичні. Прем'єр-міністр Трудо постановив скликати Парламент після того, як позаконсертовані переговори зі страйкувальними залізничними робітниками провалилися. Коли мала б початися ця надзвичайна сесія Парламенту, це не відомо, але припускають, що за кілька днів. У страйку бере участь понад 56,000 залізничних робітників, переважно тих, що працюють в нафтарних, при нафтових поїздах і автобусах. Страйкарі вимагають 10 відсотків з у підвищення зарплати. Через цей страйк в деяких містах

Тільки відкладання Сир-Добри, Бачинська, ПРИПОВІДКА. НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ ЖИГМОНТА БОГДАНА ОЛЕКСИНА СВОГО І СВОЇХ РІДНИХ. НА ДРУГІЙ РІК ЗАБЕЗПЕЧИТЬСЯ РАЗОМ ІЗ НИМИ ЦЕ В НІМ РОЦІ, ОВЕРИМО, В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ!

ДЕЯНІ АСПЕКТИ УКРАЇНСЬКОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

(Закінчення зі стор. 2-3)

СССР 60-их і початку 70-их років, метод його дії і наголювання специфічних аспектів соціальної дійсності в значній мірі підтверджує висновки і пропозиції А. Камінського.

Нам здається, однак, що цей важливий, а-то й засадничий аспект визвольної боротьби у сучасних підсоветських умовах був би для читача багато виразніший, коли б автор ґрунтовніше на світлі був протиріччя соціальної системи і ввесь той комплекс проблем, які є предметом дискусії у таких розділах, як Марксистська революційна ідеологія, Динаміка і багатогранність визвольного процесу, а також частинно у розділі „Націоналізм і соціальне“. Справа в тому, що йдеться тут про міцність і слабкість режиму і системи, проти яких ведеться боротьба за національне визволення, а які можуть перерішити вислід такої боротьби. На цей аспект проблеми звернув недавно увагу, між іншими, польський автор Ю. Мерошевський, пишучи, що, на його думку, „процес розчленування Союзу чи його перебудова у комуністичні народи не може початися у Вашингтоні чи Пекіні, тільки мусить початися і дозріти в самій соціалістичній імперії. Тільки тоді війна могла б виконати завдання допоміжного визвольного руху чинників“ („Культура“, ч. 6, Париж, 1973).

Окрему увагу присвятив А. Камінський „російському питанню“, а в першій мірі нашому відношенню до російської політики, „держав-

Микола Понеділок гостем Західної Канади

При кінці серпня ц. р. відвідав український письменник Микола Понеділок приїде до Вінніпегу на крайовий З'їзд Союзу Українських Самостійників, що відбувається 29-го серпня до 2-го вересня.

По виступі на з'їзді Микола Понеділок візьме участь в авторських вечорах по містах Західної Канади, а саме:

Ріджайна — вівторок 4 вересня, 8-ма год. вечора, зала УНО, 1737 Ст. Джові Стріт

Саскатун — середа 5 вересня, 8-ма год. вечора, зала української православної катедрі, 919-20 Стріт В. Едмонтон — п'ятниця 7 вересня, 8-ма год. вечора, аудиторія св. Івана

Калгарі — неділя 9 вересня, 8-ма год. вечора, аудиторія української католицької церкви, 704 — 6 Стріт Н. Е.

Ванкувер — неділя 16 вересня, 8-ма год. вечора, зала української православної громади, 154 — 10 Е-веню.

Саме виїшла з друку повість Миколи Понеділка „Ритуймо мою душу“, найбільша, 502 стор., і без сумніву, найкраща наша повість про життя українських поселенців у таборах ДП у Німеччині, видана накладом В-ва „Свобода“ в Нью-Йорку, багатолітньою Едвардом Козаком — Еком. Пише про неї відомий український критик і літературознавець Богдан Кравців:

„У скомпанованій двопланової повісті „Ритуймо мою душу“ українські читачі матимуть змогу зустрітися з добре знайомим їм автором збірок гумористичних нарисів і сатири, виданих 1957 року „Вітаними“ і 1960 року „Соборною борзою“, а водночас із автором сповнених ліризму і сентименту до української землі і її людей спогадів — оповідань із виданої 1962 року збірки „Говорить лише поле“ та опублікованого 1969 року „Зорепаду“. В новій повісті Микола Понеділок по-мистецьки приєднує обидва струми своєї розповіді — гумористичний і ліричний. Гумористичний сюжет переживав виправданого від рідної землі і перекинутого в розтерзані умови еміграції героя повісті переплетений образами і спогадами про покинуту ним рідну землю, про рідних і дорогих йому осіб. З-поза сміху й радощів прозирає смуток. У безвиході сучасної героєвої дійсності рятують його картини далекої молодості, „тепла й любови“.

Кость Теличко і Юрій Стефанюк

ПОВАЖАННЯ В ДЕНЬ ПРАЦІ

Labor Day

Greetings CYPRESS HILLS CEMETERY

833 Jamaica Avenue BROOKLYN, N.Y. (212) AP 7-2900

A girl can dream, can't she?

This time you're absolutely going to save something out of your paycheck. But, then, you really do need that pantsuit, a new coat and, of course, that perfume Eric likes so much.

Before you know it, the money's gone... and all you've got saved are your dreams.

That's why the Payroll Savings Plan is such a good idea for a single girl. When you join, an amount you specify is set aside from your check and used to buy U.S. Savings Bonds. And, it's all done before you get your check—so you can't help but save.

U.S. Savings Bonds. To help you save more than dreams.

Take stock in America. Now Bonds mature in less than six years.

Sold by Ukrainian National Association, Inc. and "Svoboda" Ukrainian Daily

Ділячись сумною вісткою з Членом Станції Братства УСС в Клівленді, Оттаві і Гроувхемством, що 30-го липня 1973 року на 80-му році життя відійшов у Вічність.

ЖИГМОНТ БОГДАН ОЛЕКСИН

кол. сотник УСС, учасник Визвольної Боротьби в рядах Українського Легіону і УГА.

Тіло останки поховано 2-го серпня 1973 р. на цвинтарі при церкві св. Андрія, Парна, Оттава.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

СТАНЦІЯ БРАТСТВА УСС в КЛІВЛЕНДІ, Оттава

Ділячись сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Односельцями, що 29-го серпня 1973 року, по довший і тяжкій хворобі, відійшов у Вічність.

наш Найдорожчий ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ І СВАТ

бл. п. ІВАН СИДОРАН

народжений в Слободі Золотій, Березанщині, був. полк УГА.

Похороном займається похоронне заведення Насемчів із Sucharsky Funeral Home, 2324 Margaret Street, Philadelphia, Pa.

ПІНАХИДА в п'ятницю, 31-го серпня 1973 р. о год. 8-й веч.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 1-го вересня 1973 р. з церкви св. Пасифата, на українському цвинтарі на Факс Чейс.

В глибокому смутку:

донька і зять — ОЛЬГА І ЯРОСЛАВ ІВАСЬКОВИЧ
сестра — ЛЕВ ВІДОУМНИЙ
сестра — ТЕОДОЗІЯ в Нью-Йорку
сестра — АННА в Рідноні в Україні
свати — ГІЛІНІ І ТЕКІЯ ІВАСЬКОВИЧ
Відпочивай в мирі і щасті

Ділячись сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Зайомцями, що у вівторок, 28-го серпня 1973 року, після довгої хвороби упокійся в Бозі, на 88-му році життя, колишня активна громадянка та заступка в'їждної секретарки Української Народної Помочі

бл. п. ОЛЬГА ІЛЮЧАНОВИЧ з Пітсбурга, Па.

Народжена в селі Ростоки на Буковині

ПІНАХИДА в похоронному заведенні Мара Сієлак, 2830 Brownville Rd., Pittsburgh, Pa. у четвер, п'ятницю і суботу, 30, 31 серпня і 1 вересня, о год. 7-й веч.

ПОХОРОН у неділю, 2-го вересня 1973 р. о год. 2-й по пол. з української православної церкви св. Володимира в Пітсбургу, на парафіяльному цвинтарі.

У глибокому смутку:

донька — АННА МАЛЮК у Пітсбургу
донька — КАТЕРИНА СТРОНІ у Філадельфії
донька — ІВАН ІВАСЬКОВИЧ у Токсоні
племінник — ЄВГЕН ЗВАРИЧ у Пітсбургу
племінниця — МІРА МІХАЙЛІВНА у Честері, Па.

3 Українці життям більше сумна вістка, яку передаємо Рідним, Приятелям, Зайомцями і Знайомим, що 12-го серпня 1973 р. в Сінгапурі відійшов у Вічність.

Засидиш Українці, щоби довгої і щасливої поїздки відійшов у Вічність, проживши 80 років, наш Найдорожчий БРАТ І СТРИНКО

св. п. АНТІН ВИННИК

та був похоронений на місцевому цвинтарі „Золота Гора“.

Покойний залишив у смутку дружину Марію, сина Богдана і Володимира з рідними та братів Михайла в Україні і Івана в Нью-Йорку, ЗСА, також з рідними.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Безсмертні горіть прибігні!

брат — ІВАН ВІННИК з рідного

ПОДЯКА

Дня 30-го липня 1973 р. з вол. Вранішнього відійшов у Вічність наш Найдорожчий ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ І СВАТ

бл. п. ЖИГМОНТ БОГДАН ОЛЕКСИН

Починаючи до вічного об'єкту зложити прикладу подяку тому, що чимнебудь причинилися до зменшення Покойного в часі похоронних видатків.

В першу чергу дякуємо Всесвітньому Отцям: о. д-рові М. Любачівському, який в заступстві о. шамбеляна Дмитра Греска, настоятеля парохії св. ап. Петра і Павла, Клівленд, очолює похоронні видатки і виголосив глибокого змісту проповідь в часі Служби Божої, о. Останові Гошу-ляк, Торонто, Катедра св. Пасифата, о. Романові Набережню, Скарборо, Торонто, церква св. ап. Петра і Павла, о. Володимирі Трабєць, Трентон, Н. Дж., церква св. Пасифата — за те, що не попустили часу і труду і прибули з позо Клівленду, щоби надати останню присутність і покласти Покойного у своєму шкатуночному відправленні з величчям похоронні і виголосили красу нашого обряду.

Щиро дякуємо всім присутнім: Ви, д-рові Степанові Ріпачевському, який зворушливими словами працює від Голландії Раді Братства УСС в похоронному заведенні і за прагматичні слова над могого: Проф. Романові Леонкові від Братства Братства УСС, Клівленд і п-і інспектор Олені Дуб від Учительської Громади і від далекої, а так дорогої для Покойного, Радщини, — Іск. Іванові Фур, який працює від Т-ва Українських Інженерів, Клівленд і від своєї батьківщини Покойному Родичу, — п-ні Ігорі Радичевському, який зворушливими словами поправа бл. п. Сотника УСС від с. Воїнів 1-ої Української Дивізії „Галичина“. На щастя на шляху в Радщину Степана Небесна Товариші по 360й прапору свого покойного Друга зворушливо мовили „Бог дасть острів шукатися“.

Дякуємо дякуємо за останні прагматичні слова п. м-ценсера М. Топоронця в часі тризми, яку замислено стрісненькою місткою-гемом „Ой у лузі червона калина“... 3 черги сердечного дякуємо місцевим комбатантським організаціям: Отцям Братства УСС, Клівленд, Об'єднанню Б. Воїнів Української Армії, Станції Братства 1-ої Української Дивізії „Галичина“, Товариству колишніх Воїнів УГА, що чимнебудь прибули з прапорами і помагають Уссуєвським держати почесні стійки при домоні Покойного Сотника на всіх похоронних видатках і відправахати за цвинтар на Вічний Спокой.

3 черги сердечна наша подяка мистецькому керівництву Ви, п. Олександр Савосцькому і всім Членам хору, за зменшення похоронних видатків своїм співом.

Обоюм наша подяка представникам Головної Ради Братства УСС Ви, д-рові Степанові Ріпачевському і Ви, ред. Михайлові Олександрові за їх приїзд з далекого Нью-Йорку і за передачу нам вірши спвітати від голови Головної Ради Братства УСС Ви, п. Іванові Поритко, Ви, п-ні Анні Радич і Ви, п-ні „Червона Калина“ Ви, д-рові Володимирі Гаврилюк і Ви, п. Петро Постолюк.

Похоронному заведенню „Михайло Колотий“ наша щира подяка за зручність перевезення похорону.

Хай Всесвітній Бог дасть Вам Усім щастя і мир.

Донька МІРОСЛАВА ТРАБЕЦЬ з мужем РОМАНОМ, і племо Рідного

ВІСТІ З УВУ

Під час обидвох літніх місяців — липня та серпня — провадилося в Українському Вільному Університеті дуже жваве аудиторне навчання на обидвох факультетах, а від 1-24 серпня ще й на Вищокошкільній Літній Курсах Українознавства. При тому треба відзначити, що в біжучому році не стало вже місця у власному будинку, і Українознавчі курси подавалися у інтернати, — так що денне навантаження досягло іноді 16, а навіть 18 викладових годин.

Аудиторне навчання в УВУ стало нагодою до зустрічей наших викладачів із різними країнами і місцевостями. І так з Канади викладали: проф. д-р Я. Рудницький та доц. д-р І. Тарнавська із Манітоскобського університету, проф. д-р П. Біланюк із Торонто, проф. д-р К. Біда та проф. д-р Б. Бошорквіз із Оттави та викладач м-р Л. Жук із Монреалю, із ЗСА були: проф. д-р М. Степаненко із Центральної Мічиганської університету та проф. д-р П. Гой із Нью-Йорку. В комплексі з'явилися члени Колегії із Делегатури у Франції (професори д-р В. Кубійович та д-р О. Кульчицький, як теж викладачі: д-р А. Вірста — який використав своє перебування у Німеччині до складання свого габілітаційного колоквіуму; д-р А. Жуковський; п-і Е. Зарицька; д-р К. Митрович та д-р Б. Феденко). Із Англії приїхав проф. П. Цимбалістий.

Рівнобіжно до професорів-гостей українців запрошено до викладів також професорів-чужинців: із давніших професорів, що вже співділялися в УВУ, треба назвати проф. д-ра Г. Штаттмюллера із Мюнхену. Поруч із ним викладав вже і один із його кращих учнів, вже сам доцент у Регенсбурзі, д-р Е. Фелькль, відомий вже серед нашої громади із своїх виступів на сходових вечорах (у Мюнхені та Штутгарті); поруч із давнім професором УВУ — чехом д-ром П. Кратофілем, ахематися на постійно нову силу із колишніх молодих науковців, д-ра Г. Масра-Лявріна із Фрайбургу, що закінчує габілітаційне поступовання (і що має вже свої виклади в біжучому семестрі на правничому факультеті — поки що у характері викладача). Дуже подібна була виклада д-ра Е. Райса з Парижу.

18-го липня — у сорочку смерті довголітнього декана філософського факультету УВУ — проф. д-р Н. Полонської-Василевської — відбувся окремий вечір, присвячений її пам'яті. У викладовій залі, яка була стільки разів місцем її цікавих викладів та доповідей, відслужено соборну панахиду (о. протопрес. П. Дубицький, о. проф. д-р І. Гринюх та о. канцлер С. Дмитринин), після якої о. проф. Гринюх змалював це постать Покоїної, як християнина. Від Професорської Колегії промовляв ректор проф. д-р В. Янів і наступник Покоїної на посту декана — проф. д-р О. Кульчицький. Ставлення Покоїної — як Педагога та декана — до студентів змалювали два викладачі філософського факультету — м-р М. Брик, що під час семестру склав свої докторські ригоризи й промовував з історії України та м-р Олена Квінцбах. Коли голова ОУЖ — п-і О. Штайнер змалювала працю Покоїної серед жіноцтва, тоді ред. С. Липкавський поділювався спогадами про Наталію Дмитрівну з періоду співпраці при видаванні мемуарного твору Покоїної — першої частини університетського підручника історії України (другий том вже частково зложений). Матеріали поминального вечора зібрано й видано у спеціальному числі Пресового Бюлетеня УВУ (ч. 10 із 20 липня 1973 р.).

Літній семестр УВУ спричинився до жвавлення культурного життя Мюнхену. В зв'язку з приїздом професорів відбулася низка прилюдних викладів для ширшої громадськості. Вечори завжди були старанно підготовлені і вони втілювали багато фреквенцію, — в рідній мірі гостей, й студентів. Нижче подасмо імена пре-

легентів та теми їх викладів (в хронологічному порядку):

1. 19. VII. проф. д-р Микола Степаненко: «Вплив Григорія Савича Сковороди на українських письменників діаспори».

2. 26. VII. проф. д-р Юрій Шевельов (Колумбія-Юніверситет): «Епізоди з української чужинської контакти». Вечір закінчився офіційним переданням VII тому Науків Збірників УВУ, присвяченого прелегентації його 60-ліття (із участю 31 чужих авторів-славистів та 19 українських науковців).

3. 27. VII. проф. інж. Радослав Жук (МекГіл-Юніверситет у Монреалі): «Супільно-політичні аспекти сучасної української архітектури». Доповідь була багато ілюстрована дуже цікавими прозірами, в тому числі й позитивними прозірами доповіді.

4. 3. VIII. Доц. д-р Олександр Суліма-Бойко: «Культура і Сковорода».

5. 7. VIII. д-р Клавдій Білинський (Австралія): «Українська еміграція в Австралії».

6. 22. VIII. Викладач УВУ, м-р Любов Жук: «Вступ до концерту української симфонічної оркестри» — із записом симфонічної оркестри київської радіостанції та львівської філармонії. Із привітних прелегентів виразно видно, що організація вечора ішла виразно в тому самому напрямі, що й добір викладачів на курсах: поширення бази зустрічей українців із різними середовищами, при чому Керівництво вечорів подбало, щоб відповісти усім зацікавленим публіці, тобто не обмежуватись виключно до вузького наукового тематичного, але й поширити виклади на місцевого. Саме ті вечори чимало спричинили до зросту престижу УВУ. Після доповідей була здебільша жвава дискусія.

Доповненням і поширенням вечорів із індивідуальними доповідями були дискусійні збори вечорів (панелі), організовані світоглядним семінаром філософського факультету УВУ. Вечорів було два:

1. 9. VIII. присвячений проблематиці «Сковорода — сьогодні» із виступами проф. д-ра П. Біланюка: «Сковорода — теолог», та проф. д-ра О. Кульчицького: «Сковорода — антрополог-персоналіст». Модератором був проф. д-р В. Янів, який вказав на джерела актуальності Сковороди та дав перегляд усього того, що досі зроблено з рамені УВУ в напрямі популяризації науки Сковороди.

2. 20. VIII. присвячений проблематиці: «Ескапізм — як літературно-соціальне явище українського радянського життя». Як панелісти виступили: м-р І. Качуровський (із основною доповіддю), кандидатка УВУ — м-р Олена Квінцбах та ред. І. Косилецький. Модератором був організатор світоглядного вечора — проф. д-р О. Кульчицький. Ця нова форма діяльності стрінулася із дуже жвавим зацікавленням аудиторії, і участь слухачів у дискусії була поважна.

Зацікавлення Сковородою виявилось не тільки у прилюдних доповідях (доц. Суліма-Бойко та проф. М. Степаненка), чи в окремому панелі, але й у викладах, згромадженні на семестр чи на Вищокошкільній Літній Курсах Українознавства. І так на семестрі були спеціальні кулестри були спеціальні курси: «Філософія серця та розуму в Сковороді та в історії філософії», проф. д-р М. Степаненка («Вплив Сковороди на українське письменство», 19 і 20 ст.); проф. д-р В. Янева («Етносоціологічні елементи в Сковороді»). На літніх курсах був ще виклад проф. д-ра О. Кульчицького н.т. «Сковорода як вираз і чинник формування українського етносоціуму». Таким чином, викладач УВУ був поважним доповненням того, що зроблено взагалі у 250-ліття народни нашого філософа. Тепер робляться

старання, щоб надати вибір творів Сковороди по-німецьки.

12 серпня відбулося свято відкриття пропам'ятної таблиці УВУ в церкві ім. св. Варвари у Відні — на Закінчення Золотого Ювілею УВУ. Час відслонення таблиці вибрано так, щоб у ньому змогли прийняти студенти й докторанти УВУ, отже під час літніх курсів та семестрів. На свято виїхав 10. VIII із Мюнхену окремий автобус із 44 учасниками. Виїзд до Відня сполучено із прогулянкою й в дорозі до Відня зведеною долиною Дунаю, бароковий монастир в Мельх, ін. Субота — 11. VIII — була призначена на звідкування Відня, зокрема історичних пам'яток, що стосуються України. Зокрема оглянемо докладно церкву св. Варвари, при чому о. парох д-р О. Дзерович докладно розказав про 250-літню історію колишньої молітовниці першої духовної семінарії для українців у Австрії, і показав цікаві та цінні музейні експонати. Коли звідкувалося Відень — під проводом одного із студентських провідників Відня — п. В. Ямиського — відійшло теж і будинок «Архітектурфайр», в якому 1921 р. відбувся перший виклад УВУ. Після відвідин Каленбергу відбулася зустріч гостей із головою місцевої Координаційної Ради Українських Організацій Австрії — м-ром Ю. Костюком.

В неділю 12 серпня, зібравшись гості та місцеве громадянство на Благодарству Литургію у церкві св. Варвари. Служив її парох (який сказав теж відповідно до о. казі — проповіді) у сослуженні двох отців із Канади — о. М. Буячка та о. М. Добрянського. Після св. Литургії представники Професорської Колегії УВУ — найстарший присутній професор декан проф. д-р О. Кульчицький та наймолодший проф. д-р П. Біланюк — відіслалися враз із отцями та представниками студентів із Відня Б. Ямиським та доц. М. Біланюком, після чого відбувся обряд благословення таблиці і соборний молебень, до якого поруч із усіми трьома співслужачими отцями станув ще о. протопрес. Палладій Дубицький (який сказав своє привітальне слово) та о. протокоультор ЧСВВ о. д-р М. Ваврик.

Після церковних відправ присутні перейшли до парохіальної домівки на святочній сходовині, яку відкрив в імені Братства господар д-р Ю. Плешкевич, а потім привітав гостей і місцеве громадянство від КРУОА м-р Ю. Костюк. Про значення акту посвячення таблиці на тлі історії змагань за український університет сказав ректор УВУ, проф. д-р В. Янів, а від теперішніх студентів УВУ промовив докторант із Філадельфії — м-р В. Карпінчак. На свято наспіла привітальна телеграма від Впреосв. Кир Івана і його наступника на посту Апостольського Візантиста на Західній Європі о. прел. Марусина. Свято закінчилося в іспіванням традиційного «Гавдамеус», а місцеве громадянство гості-учасників свята чаркою вина й солодким, після чого «мюнхенці» відіхали під глибоким враженням до своєї праці.

17-го серпня відбулася друга частина Професорської Ради УВУ, яка після вислухання широкого звіту керівників органів за останню каденцію 1972/73 та заміненню планів праці, вибрала повноваженого одноосособно ректором проф. д-ра В. Яневу, а проректором дотеперішнього декана факультету правничих та суспільно-економічних наук проф. д-ра З. Соколюка. Після вислухання інформації про актуальну ситуацію УВУ у зв'язку із новим висококошкільним законом, який незабаром увійде в життя, рішення, що одним з найважливіших завдань є набуття власного дому.

18-го серпня змер по довіргий та важкій недугі — на 88 р. життя — проф. д-р Ю. Панейко — кол доцент Яглонського університету, а з 1928 р. проф. Віленського університету. Ставши точно перед 25 рр. професором УВУ, проф. д-р В. Панейко був тричі обраний на пост ректора.

Похорони Покоїного від-

ПОТРЕБА УКРАЇНСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

но-ідеологічних середовищ, які, добуваючи про своє майбутнє, позасновували фінансові фундації, треба тільки привітати. Однак, прикро ствердити, що дотепер ще не створено української громадської бази для фінансування зовнішніх українських дій. В дискусії на цю тему з декількома українськими громадянами всі вони висловлювалися позитивно в справі зацікавлення УЦІЦентру і зацікавлення своєю поважкою фінансовою підтримкою. Найважливіше, щоб справу цю зрушити з місця і розпочати чергову ударну акцію, щоб здобути потрібні фонди для відкриття і втримання може й першого перманентного українського зовнішнього інформаційного Центру на еміграції. Для переведення цієї акції потрібно створити при УЦКА спеціальний Фонд Українського Інформаційного Центру, записавши до інформаційної групи діячів, зацікавлених у підсиленні дій покращання зовнішніх дій української спільноти в розсіянні.

УЦКА в цьому випадку був би практичним спонсором, як, наприклад, СКВУ, щоб не вводити в конфлікт із законами ЗСА щодо податкових і так званих агентурних справ. Фонд УЦЦентру я б пропонував творити на членській базі з номінальну річну вкладовку, але з поважнішим одноразовим датком, скажімо від 200 дол. вгору. Члени на різних зборах вибирають Раді Директорів Фонду УЦЦентру та Екзекутивну Дирекцію, яка складає звіт і відповідає перед своїм членством та пе-

ред УЦКА, як його складовою частиною. Отож, Фонд УЦЦентру функціонував би як один із ресортів УЦКА з внутрішнім правлінням-статусом, цю подібно як Шкільна Рада. Метою Фонду УЦЦентру повинна стати сума, наприклад, 300.000 дол. Ці гроші можна було б інвестувати в фонди чи інші цінні папери. Річний прибуток з цієї інвестиції у формі відсотків чи дивідендів, приблизно 30.000 дол., був би адекватний на фінансування бюро УЦЦентру в приблизно такому відношенні: 15.000 — для винагород керівників Центру, 8.000 — платня секретарки, а сальдо — на видавання інформаційного листка, презентаційне та чини, хоч спочатку бюро Центру могло б приміститися в канцелярії УЦКА.

Бюро Центру можна було б відкрити вже по одержанні, скажімо, перших 50.000 дол., бо поява та активність УЦЦентру сприяли б збільшенню повної суми. Досвід з попередніх акцій (пам'ятник Т. Шевченку, Українська Катедра в Гарварді, Українська Енциклопедія) переконали, що українське патріотичне громадянство може бути жертвним і щедрим, якщо йдеться про конструктивну ціль. Створення УЦЦентру під цю пору є справою, яка, «не просять, а кричить», як висловився один з наших громадян. Це був би черговий монументальний твір української еміграційної спільноти на шляху, що веде до здобуття Української Самостійної Суверенної Держави.

У ТУМАНІ МИРОТВОРЕННЯ СПІВІСНУВАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

мир, буде завтра загрожувати війною».

Не завтра, а й сьогодні московські вожаки, заподіляючи лукаві співіснуння, миротворчій його, не відмовляються від війни і підкреслюють світоглядну непримирненість між двома системами.

Дуже помилуються політики Заходу, вибравши панівність перед кремлівською політикою «мирного наступу», в надії, що воно якось обійдеться. Миротворчим братами вони продовжують вік найреакційнішої системи московського большевизму, допомагаючи йому утримувати в неволі поневолені нації. В миротворчому братанні взаємодопомогає чини вузлу напруження не розв'язуються, а заплютуються ще раз більше, і неминуха розплата за дурноту і короткозорість нерішучість буде тільки жорстокішою.

Знаменням є те, що мужні голоси остероги проти братання з вожаками тоталітарного большевизму пролунали від людей з того боку, які добре знають большевизм. Талановитий російський письменник Володимир Максимов, недавно виключений з Спілки Письменників СССР, в листі до німецького письменника Белля твердив, що сучасна спів-

існунна політика веде до другого Мюнхену, який став початком Другої світової війни. «Тільки Господь знає, яку ціну крові ми готовімося заплатити за дивольську гру тупоголових дурнів сучасної дипломатії». З неможливою остерогою виступив і акад. А. Сахаров.

Здійснення політики «мирного наступу» навіть при пасивності Заходу, та й у собі багато небезпек і несподіванок. Вони вимагають від Москви великого вміння, рухливості, щоб часно усунути заходи китайської дипломатії, яка скрізь чинить спротив, стаючи на перешкоді кремлівському «мирному наступові». В миротворчій грі, яку веде кремлівська політика, вислідні залежать не тільки від «миротворчих урядів», а й у великій мірі від успішності політичних сил західного світу і ЗСА, проти яких здійснюється «мирний наступ». А в кінцевій фазі вирішальну роль відіграють національні сили, об'єднані національно-ідеологічною повною волею націй. В них концентруються вибухові сили проти большевизмського великодержавного соціалізму.

Дуже проблематично виглядають і економічні вигоди, що їх хоче осягнути ханат ЦК КПСС. При всій своїй економічній силі ЗСА і Західна Європа ледве чи багато в чому допоможуть деградуєній економіці московського соціалізму. Та й сама поміч з двоїною збробою. (Київ.)

булися 21-го серпня. Поминальну св. Литургію відправив вранці того дня у катедральному храмі ім. св. Андрія о. мисливий канцлер С. Дмитринин у сослуженні о. протопрес. д-ра М. Ваврика та о. митр. Солов'я. Вони ж довершили похоронно-го обряду. Над відкритою могилою промовили — о. д-р М. Ваврик в імені Владиків й Духовенства, а потім похорон Покоїного ректор проф. д-р В. Янів від УВУ, НТШ та УВАН; після нього промовив м-р А. Мельник від студентів та Центральних Об'єднань української еміграції у Німеччині й Європі, як теж від президії СКВУ; д-р г. к. Й. Маврер від Дому Української Науки, проф. д-р Г. Горі від факультету правничих та суспільно-економічних наук УВУ та ректор УТТІ проф. д-р Р. Єндик.

21-го серпня офіційно закрив ректор В. Янів Вищокошкільній Літній курс України. Знавства, які тривали від 1-21. VIII. Викладали 10 професорів.

Румунія і СССР координують співпрацю

Москва. — ТАСС повідомляв про те, що час відвідин в Москві голови Ради міністрів Румунської Соціалістичної Республіки І. Г. Маурера між ним та совєтським прем'єр-міністром А. Косигіном відбулися розмови для узгодження намічених господарських планів на найближчу п'ятирічку 1976-1980 роки. Згідно з цим повідом-

ленням, яке опублікувала газета «Известия» з 26 серпня, «досягнуто домовленості щодо ряду питань, які мають важливе значення для поширення економічних взаємин між Совєтським Союзом і Соціалістичною Республікою Румунія».

Різне

Українська родина у Вест-Пойнт, Н. Й., пошукує ВІДПОВІДАЛЬНУ ЖІНКУ в шлюбну вісь, яка говорить по-укр., для догляду (baby sitting), однієї 2-річної дитини. Побажано на базі регулярної праці. Можливо давати довід. Тел.: (914) 446-3094

Веганайте в клени УНСоюзу!

ТЕПЕР 6 ЧАС ВЧИТИСЯ ПО-АНГЛІЙСЬКИ

NYU може допомогти Вам навчатися говорити по-англійськи, читати і писати на протязі 14 тижнів. Наука адекватна, лекції або в суботу. Помірно оплачується і довший час. Наука починається 18-го вересня. Telephone 598-3931

THE AMERICAN LANGUAGE INSTITUTE 1 Washington Square North New York, N.Y. 10003

МІКОЛА ПОНЕДІЛОК РЯТУЙТЕ МОЮ ДУШУ
Повість

■ 504 сторінок — 27 розділів — кожний з них становить окрему цілість.

■ Передмова Юрія Климкова.

■ Обладнання та 28 ілюстрацій ілюстрацій Едварда Козака — Елс.

Ціна: \$8.00. Пересилка: 21¢ від примірника. Замовляючи зі шлюбної Нью Джерсі додатково платити 5% сьейтсового податку. В Книжковий магазин по одержанню повної належної суми. Накази платити чеками або поштовими переказами:

■ SVOBODA, 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303.

иснунна політика веде до другого Мюнхену, який став початком Другої світової війни. «Тільки Господь знає, яку ціну крові ми готовімося заплатити за дивольську гру тупоголових дурнів сучасної дипломатії». З неможливою остерогою виступив і акад. А. Сахаров.

ЦІНІ ОГЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ «СВОБОДА»

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ПІПАЛІТУ за культурні імпреси (академії, померлі гадки, роздуми, події)	\$2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ПІПАЛІТУ за приватні концерти, бізнесові оголошення (заводи, фестивалі, півники, бенкети, банкети, продажі домі і т. д.)	\$3.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ПІПАЛІТ (ціла сторінка) по 1/4 вч за кожного роду оголошення.	\$3.00
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІПШЕ на одну піпаліту	\$4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІПШЕ на дві піпаліти	\$6.50
ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ОЇ ГОДИНИ ДНЯ.	

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгоють за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть виправдані попередні рахунки.

ЗМІНА АДРЕСИ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ «СВОБОДИ»
81-83 GRAND STREET (P.O. Box 346) JERSEY CITY, N.J. 07303
ДОЛІЧУЮ 25 ЦЕНТІВ — прошу змінити мого адресу:

Моя СТАРА АДРЕСА була:
ЧИСЛО ВІДПІЛУ (якщо член УНС)
Ім'я і прізвище:
Адреса:
Моя НОВА АДРЕСА така:
Ім'я і прізвище:
Адреса:
..... Zip Code

ТАРЗАН, Ч. 6987 Тарзан підозріває знахаря

КААНУ, Я МУШУ ГОВОРЯТИ З ТОБОЮ ВІДВЕРТО!... ПРОСТИ МЕНІ, ЯК Я НЕОПРАВДАНО ПІДОЗІРЮЮ... Я КІТІВ БИ МОЖИЛИТИСЯ... Чи ти думаєш, що твій батько, під впливом знахаря, може бути відповідальним за ті події, які тут трапляються? Я дуже соромлюся, якщо б він був! Але чому ти береш у підозрі наше плем'я?

Ваш знахар, який не може викликати хворих, але боїться втратити престиж, може старатися знеславити Тарзана знахарську клініку. ...Я мушу повернутися назад!... Е-е-е-е! Що це?!

Різне

Українське Високіше Воре ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Ave., New York City Tel.: (212) 475-7430

ВИСІЛА ПАЧКИ З ОДНОГО І ХАРЧМІ В УКРАЇНУ І ДО СССР. Маємо на складі все потрібне до виїзду. Посилання також РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ, АВТА, МОТОЦИКЛИ, КОЛОДІЛЬНИКИ І ТЕЛЕВІЗОРИ. Урядові години: від понед. до п'ятниці 8:30-6:00 веч., в суботу 8:30-5:00. В неділю і св. днів до 2-го вересня 1973 року — закрито.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до УКРАЇНСЬКОГО АГЕНТА GEMINI REAL ESTATE CO. 88 Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400

10 АКРЕВ ЗЕМЛІ, між Суїтскою а Союзіною. Ціна — \$5,000. Хага, з вигідною спадщиною, один акер землі, вершина студії, високе піднесення. Ціна — \$10,000. STEPHEN OLEKSIW, Broker P.O. Box 348 Kerkonkson, N.Y. 12448 Tel. (914) 626-7692

SERVICE
Виконую добру і швидко ПРАЦЮ Оббиваю стіни деревом (paneling), встановлюю готових стін, стелі і підлоги, перебудовую кухонні кабінети, встановлюю форми в кімн. встановлюю ящики і двері. (212) 441-8885, по 6 год. веч.

FEMALE

LIVE-IN MAID
For three adult on beautiful N.J. estate — general housework, no cooking — car available. \$300 mo. to start. (201) 766-6626

Business Opportunity

ПЕКАРНІ
85% гуртова продаж, оборот \$170,000 річно. Зас. досв. 50 р. Гарні, крупики, вівсяні відходять на пенсню. \$85,000 повна ціна. \$20,000 готівка, решта на сплату. BROAD RIVER BAKERY 128 New Cavalan Avenue Norwalk, Conn. 06850 Call even. only — 6am — 9 pm (203) 847-5052

ВОТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

Funeral Directors
Theodore WOLNIN, Inc. Директор Похоронного Завдання 123 East 7th Street NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: GE 5-1437 СОПІЛНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похороном в БРОК, БРОКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуга ЦІПРА і ЧІСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. 801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555